

[Kristen Amby.]

gør den højtærede Ministers Taler næsten altid, men naar man saa søger bag om Ordene, finder man tit nogle ganske mærkværdige Realiteter. Jeg ved ikke, om man lagde Mærke til, at den højtærede Indenrigsminister sagde, at han i Stedet for at gaa Arbejdslønforhøjelsens Vej hellere vilde gaa Prissænkningens Vej, Prissænkningens Vej med Hensyn til de nødvendige Livsgoder eller Nødvendighedsartikler, tror jeg det var, den højtærede Indenrigsminister sagde. Hvilke Artikler? Er det de Artikler, vi køber ind ude fra? For det første bestemmer vi ikke selv Prisen paa de Artikler, den bestemmes udefra i Øjeblikket. Men for det andet, skulde vi endelig bestemme, at de skulde ned i danske Kroner, saa maa det, hvis der skal være Mening i, hvad den højtærede Indenrigsminister sagde, dog betyde, at vi i Stedet for at have en Kurs paa 19,34 skulde have en Kurs helt nede paa 12 eller saadan noget. Det kan vel ikke være det, der var den højtærede Indenrigsministers Mening? Mig bekendt har man snarere koketteret med det modsatte, at Kursen skulde ligge højere.

Hvad er der saa tilbage af de nødvendige Goder, af Nødvendighedsgenstande? Ja, der er det, vi producerer her i Landet, først og fremmest Fødevarer. Jeg har ikke hørt Forslag fra den højtærede Indenrigsministers Parti om, at Smør og Flæsk og Æg skulde sættes ned i Pris her i Landet. Det kunde heller aldrig falde mig ind at forlange det, men jeg har ikke hørt noget Forslag om, at det var den Vej, vi skulde gaa. Men et Sted maa der jo begyndes. Hvis man skulde Prisnedsættelsens Vej — og selve Tanken lader sig naturligvis høre —, maa man dog begynde et Sted, og det er altid bedst at begynde hos sig selv, begynde dér, hvor man kan og behersker Tingene.

I og for sig kunde man godt være begyndt med at sige: Lad nu Smør, Flæsk, og Æg, det, vi skal have at putte i Munden, falde tilstrækkeligt i Pris, saa kan vi sige til Arbejdere og Tjenestemænd: Saa faar I ingen Lønforhøjelse, men I faar Kompensation derved. Det var ikke den Vej, man anviste, og heller ikke den Vej, man er gaaet. Jeg tror heller ikke, det var rigtigt at gaa den Vej, jeg tror, det var rigtigere, at vi er gaaet den anden Vej, at vi ved den Lovgivning, vi har gennemført, har sikret Landbruget de Priser, vi har —, det har jeg allerede talt om. Men naar man ikke bare er gaaet med til den Politik, men oven i Købet gennem en af sine Talsmænd i Regeringen har foreslaaet den, saa finder jeg

det ikke rigtig betimeligt at sige, at egentlig vilde man jo en anden Politik. Man kan ikke blive ved med at sige: ja, vi gør det, men vi vil egentlig noget andet — for saa maa Vælgerne til Slut spørge: Hvad sidder I der egentlig for?

Det ærede Medlem Hr. Bomholt ledte efter det konstruktive i andre Partiers Program, ogsaa i vort, og jeg indrømmer, at han har noget konstruktivt paa sit Program. Vi ved, hvad det er. Man vil socialisere visse Virksomheder. Vi har hørt det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard nævne Eksempler, og man kunde jo remse videre. Det betegnende er, at man vil socialisere dér, hvor det er let at socialisere, men ogsaa dér, hvor der ingen Nødvendighed er derfor, for det gaar jo godt nok i de Virksomheder. De skaffer under normale Forhold baade gode og billige Produkter frem og har, naar Forholdene i øvrigt er dertil, i hvert Fald for Byggeindustriens Vedkommende en kontinuerlig, konstant Beskæftigelse. Det er slet ikke dér, Problemet ligger, hvis man laver en konstruktiv socialistisk Politik. Det maa langt snarere være i Sværindustrien, Importindustrien, Skibsfarten, alt det, der skal konkurrere paa det aabne Marked, Problemet ligger, men det viger man udenom, og det kan jeg godt forstaa. Nej, der er ingen virkelig konstruktiv Linie i bare at sige, at det, der gaar godt nok i Forvejen — for det gør det —, vil man socialisere. Saa siger man til sig selv: saa vil man altsaa blot socialisere for Socialiseringens Skyld.

Med Monopoler skal der naturligvis være Indseende, det er ligetil. En monopolistisk Virksomhed, enten det er et faktisk eller et retligt Monopol, bør altid finde sig i Statsindgreb, det er ligetil. (Bomholt: Ogsaa Karteller?) Ja, det kommer sandelig an paa, hvad man lægger i Begrebet Karteller. Det er jo en Harmonika, man kan trække ud og ind efter Behag. Saa snart det er blevet et faktisk Monopol, er det givet, at det maa ind under den Lovgivning, der nu engang maa være angaaende Monopoler, men saa længe der er fri Konkurrence i et bestemt Erhverv, er der slet ikke Tale om en monopolistisk Kartelvirksomhed.

Saa spørger det ærede Medlem mig, hvad vi vil. Jeg har forsøgt efter fattig Evne at give Udtryk for det, men det ærede Medlem har altsaa ikke kunnet finde ud af det. Jeg skal sige det med eet Ord: vi vil et Baade-Og. (Munterhed). Ja, vi vil et Baade-Og, for vi tror, det er Baade-Og, der betyder noget i Politik, det har det altid været. Den, der vil Enten-Eller i Politik, kan ingen Politik lave. Det Baade-